

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Alenou Červenou ve věci

žalobce: **DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z.s.**, IČ: 65401875
sídlem Krátkého 143/1, Praha 9
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D
sídlem Voršilská 130/10, Praha 1

proti

žalovanému: **Uloz.to cloud a.s.**, IČ: 04172159
sídlem Mezibranská 1579/4, Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Janem Krabcem, LL.M.
sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1

o nárocích vyplývajících z práva duševního vlastnictví

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na uložení povinnosti žalovanému, aby do 3 dnů od právní moci rozsudku odstranil anebo veřejnosti nepřístupnil digitální soubory obsahující

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Ulmanová Portová.

audiovizuální díla xxx (xxx, režie Jaromír P.), xxx (xxx, režie Jiří M.), xxx (xxx, režie Hynek B.), xxx (xxx, režie Jiří M.), xxx (xxx, režie Jan H.) a xxx (xxx, režie Jan P.), a zdržel se do budoucna zpřístupňování těchto audiovizuálních děl veřejnosti, se zamítá.

- II. Žalovaný je povinen zdržet se omezování počtu dotazů kladených z adresy internetového protokolu žalobce č. 86.49.190.2 na server přístupný prostřednictvím doménových jmen www.ulozto.cz, www.ulozto, www.ulozto.info, www.ulozto.org, www.ulozto.biz, www.ulozto.net, www.ulozto.sk anebo www.zachowajto.pl a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zdržet se umožnění veřejného zpřístupňování digitálních souborů s příponami .avi, .mkv, .mk3d, .mks, mp4, .m4a, .m4p, .m4b, .m4r, .m4v, .mpg, .ogv, .oga, .ogx, .ogg, .spx nebo .wmv obsahující audiovizuální díla xxx (xxx, režie Jaromír P.), xxx (xxx, režie Jiří M.), xxx (xxx, režie Hynek B.), xxx (xxx, režie Jiří M.), xxx (xxx, režie Jan H.) a xxx (xxx, režie Jan P.), pokud můžou členové veřejnosti tyto soubory vyhledat zadáním titulu díla (s diakritikou či bez ní) ve vyhledávací poskytnutém k tomu veřejnosti žalovaným a to do 60 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce ve výši Kč 81 507 a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Návrh na vyslovení předběžné vykonatelnosti rozsudku se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou ze dne 8.2.2017 a následnými podáními ve výsledku domáhal vydání takového rozhodnutí, kterým by byly žalovanému uloženy povinnosti specifikované ve výrocích I. až III. výroku. Žalobce uvedl, že je oprávněn k výkonu kolektivní správy majetkových práv autorských dle autorského zákona, mj. na základě rozhodnutí Ministerstva kultury, ze dne 30.12.2005, sp.zn. 5361/1/2005 a rozhodnutí ze dne 18.12.2008, sp.zn. 18975/2008 je oprávněn k výkonu dobrovolné kolektivní správy v rozsahu práva na sdělování veřejnosti zpřístupňováním díla v nehmotné podobě, vč. zpřístupňování způsobem, že kdokoli může mít k dílu přístup v místě a čase dle své vlastní volby. To se týká děl literárních, vědeckých, kartografických, dramatických, hudebně dramatických, choreografických, pantomimických a děl audiovizuálních. Žalobce uvedl, že zastupuje takto celkem 4 789 tuzemských nositelů práv, na jejichž účet se vlastním jménem domáhá ochrany těchto práv.
2. K žalované společnosti uvedl, že se jedná o nejnavštěvovanější českou datovou úschovnu, která je založena na provozování internetových portálů, na kterých se sdílí autorským právem chráněná práva, dostupná na internetových doménách uloz.to, ulozto.cz, ulozto.info, ulozto.org, ulozto.biz, v anglické verzi ulozto.net, slovenské ulozto.sk a polské zachowajto.pl.
3. Žalobce uvedl, že služba poskytovaná žalovaným je službou protiprávní, neboť téměř výhradně slouží ke sdílení zákonem chráněných autorských práv, kdy Uživatelé svá data

na Server (umístěný v ČR) žalovaného nahrávají právě za účelem neomezeného sdílení s veřejností, ne proto, aby si je záložovali. Rychlost stahování souborů je vázaná na to, zda si uživatel ve Službě koupil „kredity“, (které představují velikost souborů, kterou je uživatel oprávněn stáhnout z úložného prostoru). Kredit lze zakoupit v rozmezí 1 000MB za Kč 30 do 340 000MB za Kč 1 000, kdy platit lze prostřednictvím SMS, bankovním převodem, online převodem či virtuální měnou Bitcoin. Podobný princip fungování lze dohledat i u dalších služeb jak v ČR, tak zahraničí. Při vyhledávání funguje tzv. našeptávač, který již v průběhu vepisování názvu vyhledávaného souboru nabízí různá hesla dle počátečních písmen a navrhuje nejvyhledávanější výrazy, vyhledávač a tzv. listing, tj. vedení statistik jako nejstahovanějších souborů, velikosti souborů, dle kategorií atd. Výsledky vyhledávání pak lze třídit a řadit dle nejrůznějších kritérií. Existuje i tzv. partnerský program (v několika typech), který motivuje uživatele k nahrávání oblíbených autorských děl, kdy za jejich stažení ostatními uživateli je tento odměněn - k zakoupenému kreditu se mu připočte kredit zdarma. Uvedl, že Uživatelé, kteří nahráli rozmnoženiny autorských děl do úložného prostoru Služby, většinou nedisponují oprávněním autorů k jejich sdělování veřejnosti v souladu s autorským zákonem. Žalobce uvedl výjimku, kdy jsou zpřístupňována díla legálního obsahu pod značkou 31s v samostatné sekci pod adresou <http://uloz.to/live/31s>, kdy obsah je zčásti licencovaný. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že sám žalovaný rozlišuje legální a nelegální obsah. S odkazem na informace samotného žalovaného žalobce uvedl tyto údaje : 649 052 uživatelů denně, 6 318 991 návštěv za týden, 140 903 547 zobrazení za měsíc a že 20% provozu na českém internetu se odehrává na serverech žalovaného.

4. Žalobce dále uvedl, že u běžných legálních datových úložišť (úschoven) platí uživatel, který soubory do úschovny nahrává, zatímco u žalovaného platí ten uživatel, který má zájem o rychlejší stahování souborů. Uvedl, že není zřejmé, kdo z veřejnosti by platil za stahování některých fotografií z dovolené či privátních dokumentů; to uvedl v reakci na tvrzení žalovaného, že Server slouží v převážné většině k tomuto účelu. Službu žalovaného porovnával s dalším českým online úložištěm s názvem „Úschovna“, ve které není funkce vyhledávání, stahovat mohou pouze uživatelé, kteří mají k dispozici tzv. URL link (pro přesnou identifikaci dokumentu na internetu) od uživatele, který tam soubor nahrál.
5. Žalobce dále uvedl, že zastupuje práva k několika druhům děl – většinou audiovizuálního obsahu v českém jazyce nebo s českým dabingem, část hudebního obsahu (díla hudebně-dramatická) a velkou část literárních děl (elektronické knihy, audioknihy, rozhlasové inscenace), které jsou dostupné na Službě, a to v rozsáhlé části obsahu Služby. Žalobce vycházel podpůrně z analýzy českého internetového magazínu cnews.cz, že v průměru 90 – 99% ze 100 až 500 nejstahovanějších souborů na službách hellspy.cz, datoid.cz, bezvadata.cz či stahovadlo.cz tvoří audiovizuální díla, u nichž žalobce spravuje práva na sdělování veřejnosti internetovou sítí.
6. Žalobce uvedl, že v rámci výkonu kolektivní správy má zákonnou povinnost uplatňovat za autory nároky vyplývající z autorského zákona proti neoprávněným uživatelům. Žalobce provádí monitoring aktivit žalovaného a vyhledává soubory na Serveru, které jsou rozmnoženinami děl autorů, které zastupuje. Při této činnosti spolupracoval s Českou národní skupinou Mezinárodní federace hudebního průmyslu (IFPI), která zajišťovala generování nelegálního obsahu souborů zpřístupňovaného žalovaným. Žalovaný však úmyslně blokuje seznam dotazů, které žalobce pokládá ze své IP adresy, a tím znemožňuje skutečný výkon této činnosti. Přitom vzhledem k desítkám miliónů souborů zpřístupňovaných žalovaným je nutné, aby proces vyhledávání „vadných“ souborů probíhal ze strany žalobce automatizovaně, aby neustále prohledával server a porovnával s databází autorských děl žalobce.

7. Žalobce uvedl, že žalovaný je provozovatelem služby, prostřednictvím které dochází k porušování autorského práva, a navíc aktivně podněcuje uživatele ke sdílení, takže je zde dána přímá odpovědnost za toto porušování, popř. nepřímá odpovědnost. Zmínil ekonomickou výnosnost Služby, která se odvíjí od návštěvnosti Služby (a na tom závisí příjmy provozovatele z reklamy) a od stahovanosti souborů nahraných do Služby.
8. **Žalovaný** v podstatě nezpochybňoval faktická tvrzení žalobce ohledně způsobu provozování internetových stránek, sporoval však závěry, které žalobce z toho činí. Uvedl, že provozuje internetové stránky „ulož.to“ dostupné např. na doménách <http://www.uloz.to> nebo <http://www.ulozto.cz>, kdy licenci k provozu této internetové stránky nabyl dne 2.2.2016, a tudíž za jednání předchozího provozovatele nenesl žádnou odpovědnost.
9. Žalovaný v reakci na tvrzení protistrany se k těmto vyjadřoval, kdy soud zmiňuje ty, které sám považoval za podstatnější: žalovaný uvedl, že obchodní činnost jím provozovaná je zcela v souladu s obchodními podmínkami dostupnými na uvedených doménách a jejímiž částmi jsou dále Zásady ochrany osobních údajů, Zásady Uživatelského obsahu a Pravidel oznámení. V těchto jsou Uživatelé poučeni: v čl. 4.7. Obecných Podmínek, že Uživatel je povinen zajistit soulad umístění Nahraného souboru na Server se Zásadami Uživatelského obsahu, který je dostupný přímým odkazem v zápatí stránek Služby a podrobně stanoví řadu povinností a to mj., zda bude Nahraný soubor veřejně sdílet či přístup k souboru bude omezen (čl. 2.1.2 Zásad Uživatelského obsahu), že umístění Uživatelského obsahu nesmí být v rozporu s právními předpisy a Podmínkami, zejména se Zásadami Uživatelského obsahu, jakož i s právy a právem chráněnými zájmy Poskytovatele, ostatních Uživatelů nebo třetích osob (čl. 2.2.); že Uživatel nesmí umístěním Nahraných souborů na Server porušovat autorská práva, práva související s právem autorským, práva k ochranné známce, obchodní jméno, chráněné označení původu nebo práva průmyslová (čl. 2.2.1.), že Uživatel nesmí se chovat nebo zneužívat Službu způsobem, který by byl v rozporu s právními předpisy, těmito Podmínkami, jakož i s právy a právem chráněnými zájmy Poskytovatel, ostatních Uživatelů nebo třetích osob (2.4.).
10. Žalovaný uvedl, že jeho činnost je legitimní a právem předvídaný obchodní model, který je využíván po celém světě dalšími poskytovateli služeb informační společnosti, podstatou této Služby není porušování právních předpisů či práv třetích osob, není Službou protiprávní.
11. Uvedl, že s výjimkou rozhraní Serveru a samotné Služby je veškerý obsah umístěný na Serveru umístěn buď Uživateli Služby – tzn. že 100% nahraných souborů je nahráno přímo Uživateli, nebo obchodními partnery žalovaného např. obsah poskytovaný v rámci projektu 31s dostupný na adrese <http://www.ulozto.net/live/31s> nebo v rámci spolupráce s hudebním portálem Banzone.cz dostupný na adrese <http://www.ulozto.net/live/banzone>, kdy tedy rozlišuje obsah poskytovaný běžnými uživateli a obsah poskytovaný jejími obchodními partnery. Žalovaný tedy poskytuje službu ve smyslu ust. § 5 z.č. 480/2004 Sb. o některých službách informační společnosti (dále jen ZSIS), kdy v souladu s ust. § 6 zákona nedohlíží na obsah přenášených nebo ukládaných informací ani aktivně nevyhledává skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah určité informace. Poukázal na to, že to jsou zákazníci žalobce, kteří mohou porušit právní předpisy a své závazky, kteří si zakoupí od žalobce či osob jím zastupovaných konkrétní dílo, které v rozporu s povinností zdržet se neoprávněného rozmnožování a šíření díla toto následně nahrají na cloudové úložiště provozované žalovaným. Není to tedy žalovaný, kdo by nahrával obsah díla na Server, ani nenabízí protiprávně šířená díla (ten je dostupný pouze na základě volby Uživatele, který soubory na Server umístí), neinzeruje jejich prodej, nekatalogizuje je, jak žalobce nepravdivě

uvádí. Naopak vynakládá značné finanční prostředky na poskytnutí ochrany právům náležejícím žalobci i osobám jím zastoupených.

12. Cloudové úložiště Uživatel Služby používá z důvodu * vytvoření zálohy svých vlastních dat dostupných vždy a odkudkoli, *uložení vlastních dat za účelem zpřístupnění určených příjemcům nebo *uložení vlastních dat za účelem zpřístupnění všem uživatelům Služby. Služba neslouží k tomu, aby Uživatelé neoprávněně šířili díla chráněná právy duševního vlastnictví
13. S ohledem na obsah Služby je pak zřejmé, že Uživatelé mají často zájem na co největším dosahu jimi nahraných souborů. Vyhledávač na stránkách Služby představuje legitimní, nezbytný a běžný nástroj, který ostatním umožňuje orientovat se v dostupném obsahu a nalézt hledanou informaci, kdy na stejném principu funguje většina služeb typu Google či Seznam, YouTube Vimeo, rajce.net. Zároveň však toto vyhledávání usnadňuje vyhledávat výskyt protiprávně šířeného obsahu. Uvedl, že při neexistenci vyhledávače by se odkazy na protiprávně šířený obsah přesunuly na jiné portály (např. diskusní fóra), které jsou ze strany žalobce obtížněji monitorovatelné. Našeptávač je rovněž standardní technologií využívanou řadou vyhledávačů vč. např. Google, pomocí kterých lze dohledat i obsah porušující autorská práva. Partnerský program představuje rovněž obvyklou a běžnou formu uživatelské iniciativy a loajality, a je žalovaným konstruován tak, aby neposkytoval uživatelům žádné peněžité plnění, a nebyl tak zneužíván.
14. Obchodní model je založen na platbách ze strany stahujících uživatelů (a reklamě). Poukázal na to, že i portál uschovna.cz nezaplatňuje pouze základní služby, ale zpoplatňuje nadstandardní, stejně jako žalovaný; služby Vimeo a YouTube rovněž nezaplatňují nahrávání souborů. Uvedl, že zpoplatňování rychlejšího stahování není nic, co by bylo protiprávní či neobvyklé. Žalovaný namítal, že není pravdou, že běžná rychlost stahování je záměrně pomalá, aby uživatelé byli motivováni k zakoupení rychlejšího stahování; uvedl, že je zcela pochopitelné, že příjemci mají zájem na stahování dat v co nejkratším čase.
15. Zobrazení automatického náhledu je běžný průmyslový standard, který uživateli napomáhá v orientaci, a kterým disponují (v různých variantách) služby Google, Google Drive, Seznam.cz Dropbox. Skutečnost, že většina českých cloudových služeb tuto funkci nenabízí je dáno nedostatkem potřebných technologií, nikoli, že by z nějakého důvodu je uživatelům nechtěli poskytnout.
16. Existence Partnerského programu neznámá, že by žalovaný vybízel uživatele k nahrávání populárních souborů, za jejichž každé stažení získá určitý bonus, a kdy lze jen stěží očekávat, že by uživatel získával bonusový kredit za stahování fotografií z jeho soukromé dovolené, jak namítal žalobce. V dnešní době však jde o zcela obvyklou činnost. Na tomto je založena např. služba rajce. Net, Instagram, fotky Google, Facebook a jiné sociální sítě. Tím má žalovaný za to, že partnerský program neznámá, že by řídil proces vedoucí k umístění uživatelského obsahu na Server v rozporu s právem.
17. Ke Službě uvedl, že není pouhým cloudovým úložištěm, na který lze nahrát a uchovávat soubory jakýchkoli formátů bez omezení, které funguje i v mobilní verzi a umožňuje nahrávat data z mobilních telefonů či tabletů. Zároveň však poskytuje i nástroj na streaming (online přehrávání bez nutnosti stažení označovaný jako Ulož.to LIVE) a nástroj umožňující na žádost Uživatele šíření uživatelského obsahu.
18. K namítanému blokování seznamu dotazů žalovaný uvedl, že je to zcela běžný prostředek ochrany takového zařízení před útoky z vnějšího světa, a jedná se o průmyslový standard, který používají veškerí poskytovatelé obsahu či služeb. Takže se nejedná o blokadu dotazů ze strany žalobce, ale o obecně nastavený bezpečnostní prvek proti útoku za účelem

vyřezání příslušné služby z provozu popř. k napadení systému vzdáleného cíle. Uvedl, že byl a je ochoten se žalobcem o poskytnutí výjimky z nastavené ochrany jednat. Zároveň poukázal na to, že v poslední době žalobce posílal chybná oznámení o protiprávní povaze obsahu informací uložených uživateli na Server, přestože ve skutečnosti šlo o obsah zcela nezávadný. S ohledem na velké množství chybných hlášení vedlo k výzvě žalovaného ke sjednání nápravy žalobcem písemnou výzvou ze dne 28.3.2017. Rovněž poukázal na to, že žalovaný během provozování Služby zrušil několik stovek Uživatelských účtů pro porušování Podmínek žalovaného a to z různých důvodů.

19. Zástupci obou stran v průběhu řízení doložili soudu řadu listinných důkazů, mj. i odborných článků, vyjádření odborné veřejnosti, rozhodnutí jiných evropských soudů v obdobných věcech, návrh Směrnice, které pro soud byly bezesporu inspirativními dokumenty, objasňující danou problematiku z různých pohledů, a ze kterých sice soud čerpal, ale neučinil z nich žádná zásadní skutková tvrzení, z nichž by při svém rozhodování vycházel (přestože byly soudem provedeny k důkazu).

Soud při svém rozhodování vycházel především z listin níže uvedených, která dokládají základní tvrzení účastníků a z nichž soud učinil tato zjištění :

20. K oprávnění k výkonu kolektivní správy žalobce doložil rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 30.12.2015 č.j. 5361/1/2005 a 18.12.2008 č.j. 18975/2008 (soudem označené A1, A2), seznam zastupovaných autorů (celkem 64 listů po cca 52 subjektech) a seznam zastupovaných nositelů práv po zemřelých autorech (celkem 21 listů po cca 52 subjektech) (B1, B2). Soudu je navíc známo z rozhodovací činnosti, že v těchto sporech je dána aktivní legitimace žalobce; mezi účastníky toto nebylo ani sporné.
21. K existenci serveru www.ulozto.cz, jeho systému při poskytování Služby, jeho postavení v „internetovém světě“ z řady dokládaných listin soud považoval za podstatné tyto listiny : všeobecné smluvní podmínky služeb poskytovaných společností Uloz.to cloud a.s.(mj.) na stránkách uloz.to (D1) a znalecký posudek z oboru Kybernetika odvětví Výpočetní techniky zpracovaný soudním znalcem Ing. Janem Jankou dne 9.12.2013 (C) a dodatek znalce ze dne 17.3.2014 (C1), internet.článek společnosti Rootmedia (společnost exkluzivně zastupující mj. žalovaného v prodeji reklamy – běžně dostupná informace zjištěná soudem na internetu) (D2), ceník – dobítí kreditu (D3), printscreen stránky (D4 + D5 + D7 svazek, D8 2listy + D9), nabídka partnerských programů (D6), notářský zápis N 983/2013 ze dne 7.11.2013 (J) vč. příloh . Těmito důkazy byla prokázána tvrzení uvedená v žalobě pod body 5. až 16. , 18. A 28. žaloby týkající se povahy Služby žalovaného, její fungování a zpřístupňování děl, na které soud z důvodu přehlednosti rozhodnutí tímto odkazuje.
22. K protiprávní povaze Služby soud považoval za podstatné tyto listiny : printscreen stránky (D10 + D11), článek Televize versus Uložto.cz: kdo tahá za kratší konec provazu? zveřejněný na internetu na ROOT.CZ z 16.12.2011 (E1), znalecký posudek z oboru Kybernetika odvětví Výpočetní techniky zpracovaný soudním znalcem Ing. Janem Jankou dne 9.12.2013 (C). Těmito důkazy byla prokázána tvrzení uvedená pod body 19., 21., 22. žaloby týkající se protiprávnosti Služby žalovaného, na které soud z důvodu přehlednosti rozhodnutí rovněž odkazuje.
23. K zásahu do práv autorů zastoupených žalobcem soud považoval za podstatné tyto listiny : článek Nejstahovanější soubory v Česku z prosince 2013 stažený z www.cnews.cz (E3), který mj. uvádí, že na Ulož.to je na 40 miliónů veřejně dohledatelných souborů, vyjádření ČNS IFPI (Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu) ze dne 15.4.2014 (H), ve kterém se mj. uvádí, že existovala smlouva mezi žalobcem a Nodus Technologies (původní provozovatel Služby), na základě které ČNS IFPI měla přístup na webové rozhraní na serveru ULOZ.TO a měla možnost vkládat URL adresy jednotlivých

souborů s nelegálním obsahem do speciální aplikace a zajistit jejich smazání a to v denní kapacitě 999 souborů. Vzhledem k vyšším počtům nalezených „nelegálních“ souborů, žádal žalobce o navýšení denního počtu. Tato žádost nebyla vyslyšena a navíc došlo k ukončení uzavřené smlouvy pro opakované porušování smluvních podmínek – ve výši necelého 0,5% došlo k vymazání i souborů, jejichž obsah nebyl autorsky chráněn (smlouva byla uzavřena s právním předchůdcem žalovaného). Rovněž byla doložena samotná výše cit. smlouva o užívání nástroje na odstraňování závadných souborů serveru Uložto.cz (11) uzavřena 12.6.2012 a mailová korespondence mezi zástupci smluvních stran a třetí osobou – pracovníkem ČNS IFPI (dle smlouvy společnost vykonávající práva žalobce z dané smlouvy) v období 25.6.2012 až 1.11.2012 (12). Z listin je prokázáno, že žalobce na základě smlouvy s právním předchůdcem žalovaného měl díky internetové aplikaci – nástroj na odstraňování závadných souborů Serveru umožněn zdarma dálkový přístup do databáze souborů, které lustraval soubory a ty, který porušovaly autorská práva mohl smazat. Z mailové korespondence vyplývá, že právním předchůdcem bylo opakovaně zasíláno upozornění žalobci, že mezi jím vymazanými soubory se nacházely i soubory, které se nevztahovala žádná autorská práva a žalobce byl upozorněn, že pokud se situace bude opakovat, bude žalobci zablokován přístup do tohoto Nástroje. Z odpovědi třetí osoby – pracovníka ing. Pavla B. z ČNS IFPI (Mezinárodní federace hudebního průmyslu) odpovědného za faktické vymazání souborů vyplývá, že podíl chybně vymazaných souborů k počtu celkově vymazaných souborů se pohybuje na 0,46% (z celkem 2 264 souboru odstraněných za červen-říjen 2012). Z dopisu právního předchůdce žalovaného (13) ze dne 15.3.2013 vyplývá, že odstoupil od smlouvy o užívání nástroje na odstraňování závadných souborů Serveru z důvodu opakovaných chybných vymazů souborů.

24. K dílům uvedeným ve výroku III. rozsudku, o jejich existenci – uložení na Serveru žalovaného doložil notářské zápisy NZ 366/2018 ze dne 16.4.2018 a ze dne 19.4.2018, které prokazují, že tato díla lze dohledat na Serveru žalovaného. K právu týkající se zastupování autorů doložil žalobce Smlouvu o zastupování nositele majetkových autorských práv při výkonu dobrovolné kolektivní správy ze dne 2.9.2012 uzavřenou s Mgr. Petronilou P., dědičkou majetkových autorských práv po Jaromíru P., režisérovi filmu xxx, Smlouvu ze dne 31.7.2012 uzavřenou s Jířím M., režisérem filmu xxx a xxx, Smlouvu ze dne 19.1.2012 s Hynkem B., režisérem filmu xxx, Smlouvu ze dne 11.2.2016 s Janem H., režisérem filmu P. a Smlouvu ze dne 8.3.2013 Janem P., režisérem filmu xxx. Dále doložil emaily ze dne 17.4.2018, že vyzval žalovaného k odstranění výše uvedených titulů, neboť na Serveru jsou uloženy protiprávně a že žalovaného o tom informuje opakovaně. V rámci závěrečného návrhu žalobce znovu osvědčil printscreeny Ulož.to, že ke dni 21.2.2019 zde bylo uloženo opakovaně v různých souborech (odkazy na URL link) všech šest filmů, kdy se jednalo buď o „free“ soubory (ve všech případech) nebo uzavřené; u filmu xxx se přitom jednalo o 13 „free“ odkazů, u filmu xxx o 62 „free“ odkazů.

Závěry soudu :

25. Principem činnosti žalovaného je umožnit široké veřejnosti – svým uživatelům – ukládat na svém Serveru soubory se zvukovým, obrazovým nebo zvukově obrazovým obsahem bez toho, že by zasahoval do takto uloženého souboru (až na výjimky – viz níže), aniž by, dle z.č. 480/2004 Sb. o některých službách informační společnosti (dále jen ZSIS) nesl nějakou odpovědnost za obsah takového souboru. Tyto soubory, umožní-li to Uživatel, jsou pak přístupné široké veřejnosti a lze je libovolně bez omezení bezplatně stahovat. Pokud takový uživatel má zájem o rychlé stahování Souboru, může využít služby, kterou mu žalovaný za úplaty poskytne.

26. Soud nepovažuje za protiprávní principy, na základě kterých je poskytována Služba žalovaným. Rovněž je zřejmé, že žalovaný činí určité kroky směřující mj. k ochraně autorských práv (např. Všeobecné smluvní podmínky, nebo odstraňování protiprávně umístěných Souborů na základě oznámení oprávněné osoby) – nakonec tato povinnost je mu dána ust. § 5 z.č. 480/2004 Sb. Soud ani nepovažuje za „vadu“, že Službu žalovaný provozuje za účelem dosažení hospodářského prospěchu – to je podstata fungování podnikatele v tržní společnosti. Na druhou stranu, i v rámci svobodné tržní společnosti, musí být dána určitá odpovědnost, či povinnost (zákonná či morální) zabránit protiprávnímu jednání, poškozování práv třetích osob, vzniku škody.
27. Žalovaný se brání tím, že mu ZSIS neukládá nést odpovědnost za obsah vložených souborů. S tím nelze než souhlasit. Ust. § 5 odst. 1 z.č. 480/2004 Sb. upravuje odpovědnost poskytovatele služby - za ukládání obsahu informací poskytovaných uživatelem odpovídá za obsah informací uložených na žádost uživatele, jen mohl-li vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět, že obsah ukládaných informací nebo jednání uživatele jsou protiprávní, nebo dozvěděl-li se prokazatelně o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo o protiprávním jednání uživatele a neprodleně neučinil veškeré kroky, které lze po něm požadovat, k odstranění nebo znepřístupnění takovýchto informací. Dle ust. § 6 cit.zákona, poskytovatelé služeb uvedení v § 3 až 5 nejsou povinni za a) dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací a za b) aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace. Z důvodové zprávy k § 5 (zdroj ASPI) vyplývá : Poskytovatelé služeb umožní svým uživatelům, aby uložili svá data na servery poskytovatele. Poskytují jim k tomu prostor na základě smlouvy o uložení informací či dat. Není rozumné požadovat od poskytovatelů, aby při vysokém počtu uživatelů a vysokém objemu uložených dat zjišťovali a posuzovali legálnost či nelegálnost veškerého obsahu uložených informací. Je věcí a odpovědností samotných uživatelů, jaký obsah ukládají na poskytnutém serverovém prostoru. Poskytovatelé proto nemají povinnost aktivně monitorovat materiály, které jsou na jejich serverech uloženy. Pokud se však poskytovatel dozví o protiprávní povaze obsahu, a neučiní veškeré možné kroky vedoucí k odstranění či znepřístupnění takového obsahu, které po něm lze požadovat, stává se odpovědným za obsah uložených informací. Teoreticky lze souhlasit s důvodovou zprávou, že nikoli poskytovatel služby, ale uživatel si nese odpovědnost za své případné protiprávní jednání. Ovšem, jak praxe ukazuje, samotný zákaz daný Uživateli ohledně porušování autorských práv (viz Podmínky žalovaného) bez odpovídajícího postihu, za situace, kdy Uživatel může být „anonymní“ osoba, a kdy většinou „potrestání“ spočívá v tom, že dojde k vymazání protiprávně nahraného souboru na základě oznámení třetí osoby (s odkazem na konkr. URL link), a kdy soubor může Uživatel znovu obratem nahrát po jiný URL, je zcela nedostatečný. Za nedostatečnou ochranu autorských práv lze považovat i to, že žalovaný de facto jedná až na základě oznámení třetí osoby a to formou přesné identifikace URL. Za podstatnou skutečnost v daném sporu je třeba považovat to, že žalobce se domáhá nikoli plošného monitorování všech již vložených a zároveň vkládaných souborů – což by bezesporu bylo pro žalovaného zátěží jak ekonomickou, tak i technickou, ale pouze zákazu veřejného zpřístupnění digitálních souborů (se specifikovanými příponami) obsahujících šest konkrétních děl, které je žalovaný schopen dohledat pomocí svého vyhledávače, a které, jak žalobce doložil, jsou uloženy na Serveru a jsou veřejně přístupné. Takový požadavek lze považovat za přiměřené opatření, které po žalovaném lze požadovat a zcela v souladu s ust. § 5 a 6 ZSIS.
28. Přes výše uvedené, soud považuje za vhodné se vyjádřit i k otázce obecné prevenční povinnosti dle ust. § 2900 občanského zákoníku (dále jen NOZ). Toto ustanovení

stanoví, že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Vzhledem k „oblíbenosti“ Služeb žalovaného a velké základny Uživatelů - což jsou skutečnosti všeobecně známé - stejně jako to, že na internetových stránkách žalovaného lze dohledat a případně i bezplatně stáhnout celou škálu např. českých filmů nahraných Uživateli bez licenčního oprávnění, jeví se soudu nemožným, aby za dané situace si žalovaný nebyl vědom toho, že na jeho Serveru se tyto Soubory, protiprávně nahrané, nachází. I když je zároveň možné, že žalovaný nemusí mít povědomí, na kterých konkrétních URL link jsou ty které soubory uloženy, obecná povědomost žalovanému je dána. Takže pokud žalobce požaduje po žalovaném, aby zabránil zpřístupňování konkrétních děl, které se prokazatelně na Serveru nachází (bez přesné specifikace URL), má soud za to, že takto vymezeně je obecná prevenční povinnost dle cit. ustanovení žalovanému rovněž dána.

29. Pokud žalovanému je tedy známo, že žalobcem specifikovaná díla chráněná autorským zákonem, se na Serveru nachází, má žalovaný zákonnou povinnost zabránit zpřístupňování takových souborů veřejnosti, čímž zabráni i vzniku případné škody, která vzniká nositeli autorských práv, a to bez ohledu na případné náklady, které z toho žalovanému mohou plynout.
30. Jak vyplynulo ze samotného řízení, žalobce v rámci systému poskytovaného žalovaným, nahlašuje „závadné“ soubory a žalovaný je ze Serveru postupně odstraňuje. Jak však rovněž vyplynulo, žalobce neměl (a nemá) možnost tuto lustraci provádět bez určitého omezení a tím jeho „kontrola“ byla (a je) značně omezena. Sám žalovaný nezpochybňoval, že došlo k omezení resp. k blokování příliš vysokého počtu dotazů, což je běžný prostředek ochrany před útoky, a uvedl, že je i nadále ochoten jednat se žalobcem o poskytnutí výjimky z nastavené ochrany. Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení mezi účastníky k dohodě v tomto směru nedošlo, a žalobce setrval na uložení této povinnosti, soud ji uložil, neboť jak bylo v řízení zjištěno, jedinou možnou cestou pro žalobce, jak docílit odstranění nahraných souborů s protiprávním obsahem (alespoň některých z nich, kdy žalovaný sám aktivně nevyhledává), je právě jejich vygenerování formou dotazů a následné nahlášení. Vzhledem značnému počtu takových souborů (v mailu pracovníka žalobce K. a pracovníka ČSN IFPI ze srpna 2013 - H1 - se hovoří o 4 000 odkazů určených ke smazání, tedy bez specifikace za jaké období) je pak zcela zřejmé, že žalobci náleží dostat výjimku z tohoto omezení, což jak nastínil žalovaný, není zásadním problémem. I když, je třeba uvést, že tento postup, kdy dojde toliko k odstranění odkazu, nikoliv díla samotného (jedno dílo může být uloženo několikrát pod různými URL link a v různých formátech a v případě odstranění může být opětovně nahráno) lze označit jako za „[sisyfovskou práci](#)“ a je zřejmé, že to nelze považovat za konečné řešení daného stavu bez současného přičinění žalovaného.
31. K samotné existenci Smlouvy o užívání nástroje na odstraňování závadných souborů, kterou v období 2012 – 2013 měl žalobce uzavřenou se společností Nodus Technologies spol. s r.o., a díky které měl žalobce přístup do databáze Serveru a možnost lustrvat a přímo odstraňovat „závadná“ díla soud uvádí, že došlo k jejímu ukončení odstoupením společnosti z důvodu opakujícího se chybného výmazu souborů, jejichž obsah nepodléhal ochraně autorských práv (i když se jednalo o min.procento).
32. Nad rámec výše uvedeného soud považuje za vhodné se vyjádřit k danému i v širším kontextu : Soud souhlasí s potřebou svobodného přístupu k informacím, a nevidí problém ve službách, které žalovaný poskytuje - provozování cloudového úložiště. Problém však spatřuje v nedostatečném zabezpečení, kdy v nahrávaných souborech jsou chráněná autorská díla a děje se tak na úkor oprávněných osob. A jak zní známý citát Johna Stuarta M. - svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. I když je

zřejmé, že to není žalovaný, který na Server ukládá takové Soubory, je jasné, že svými Službami poskytuje k tomu neomezenou možnost a jistými „výhodami“ – partnerským programem ještě uživatele k tomu podněcuje, a sám pak z toho mám hospodářský prospěch (na rozdíl od skutečných autorů). Rovněž je třeba zmínit to, že lze jen obtížně dohledávat osoby, které jsou uživateli obdobných serverů (v podstatě to lze pouze prostřednictvím státních orgánů) a domoci se případné náhrady škody za jejich protiprávní jednání spočívající uložení chráněného autorského díla a jeho zpřístupnění neomezenému počtu dalších uživatelů, jak vyplývá z doložených usnesení Policie ČR ze dne 28.11.2013 a 25.2.2014 (G1, G2). Že jednáním takových osob vlastníkům autorských práv škoda vzniká, je zřejmé, vychází to i např. z článků dohledaných soudem na internetu – Za stahování ukradených filmů dostal internetový pirát přes sto tisíc ze dne 4.12.2013, Nejvyšší soud se zastal piráta 5.1.2015 – zdroj www.idnes.cz/zpravy. Soud má za to, že je nutné nastavit takové podmínky, aby k takovým situacím nedocházelo, aby uživatelé dodržovali mj. své zákonné povinnosti, neboť by bylo velmi naivní se domnívat, že samotný zákaz resp. stanovená povinnost je dostačující. A nakonec praxe sama dokazuje, že tomu tak není. Soud uvádí, že tato problematika je v současnosti diskutovaným tématem, jak dokládá řada vědeckých i publicistických článků. Nutno poukázat na to, že samotné aktivní vyhledávání takových souborů ze strany kolektivních správců a popř. dalších oprávněných osob nelze označit za úspěšné či konečné vyřešení daného problému, neboť se jedná o veliké množství takových souborů (v roce 2011 se hovořilo o více jak 10 milionech souborů porušujících autorská práva), a navíc uživatelům nic nebrání, aby po odstranění Souboru, velmi jednoduchým způsobem tento znovu nahráli (viz též článek *Televize versus Uložto.cz*). Je třeba si uvědomit – jak vyplynulo z jednoho z doložených článků - že dopad činnosti provozované společnostmi jako je žalovaný, mají vliv na řadu dalších oblastí, nejen autory, jako na snížení sledovanosti televize, na poskytovatele placených televizních služeb a videopůjčoven, návštěvnost kin, v důsledku čehož se příslušným subjektům snižují tržby, zatím co na straně druhé, se tržby za porušování autorských práv subjektům vlastnícím internetová úložiště, zvyšují.

33. Na základě výše uvedeného soud tedy rozhodl tak, že žalobci ve výrocích II. a III. vyhověl s tím, že u druhé uložené povinnosti prodloužil přiměřenou lhůtu pro plnění z požadovaných 3 dnů na 60 dnů s ohledem na obsah této povinnosti. Pokud se týká zamítnutého výroku I., dle názoru soudu se jedná o příliš obecné zadání a nebylo by soudně vykonatelné. To ostatně bylo soudem sděleno již v průběhu řízení, proto na to žalobce reagoval a navrhl rozšíření žaloby o další upřesňující výrok; o návrhu bylo soudem kladně rozhodnuto usnesením při jednání dne 4.12.2018.
34. K navržené předběžné vykonatelnosti soud uvádí : Dle ust. § 162 odst. 2 o.s.ř. „Na návrh může soud předběžnou vykonatelnost rozsudku vyslovit, a to ve výroku rozsudku, jestliže by jinak účastníku hrozilo nebezpečí těžko nahraditelné nebo značné újmy“. Dle komentáře v ASPI JUDr. Jaromíra Jírsky : Hrozbu vzniku těžko nahraditelné nebo značné újmy je povinen tvrdit a prokazovat ten, kdo předběžnou vykonatelnost navrhuje, a je jeho povinností věrohodně přesvědčit soud, že jeho návrh je důvodný. Za tímto účelem může být před vyhlášením rozsudku provedeno i dokazování. Většinou však bude nutnost či naopak nedůvodnost předběžné vykonatelnosti zřejmá z již provedených důkazů.
35. Předběžnou vykonatelnost rozsudku uplatnil žalobce v rámci svého závěrečného návrhu, bez toho, že by více specifikoval tento návrh, či že by k tomu doložil nebo navrhl důkazy. Protože soud o tomto návrhu při vyhlášení rozsudku nerozhodl, učinil tak dodatečně doplňujícím rozhodnutím dle ust. § 166 odst. 1 o.s.ř. s tím, že ho zahrnul pod výrok V. rozsudku. Soudu je zřejmé, proč se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému zdržet se úkonů specifikovaných ve výroku II. a III. rozsudku. Je však třeba odkázat na

citovaný komentář JUDr. Jirsy – žalobce měl povinnost tvrdit a prokazovat hrozbu vzniku těžko nahraditelné nebo značně újmy a věrohodně přesvědčit soud o důvodnosti návrhu. Žalobce však požadavek na předběžnou vykonatelnost rozhodnutí de facto pouze zmínil jednou větou v rámci závěrečného návrhu. Rovněž soud vzal v úvahu, že při realizaci soudem uložené povinnosti bude nezbytné vytvoření určitého technického zabezpečení systému. I když soud nemá potřebnou technickou odbornost, je zřejmé, že zajištění a zavedení potřebného systému nelze provést tzv. ze dne na den. To byl i důvod, pro který soud žalovanému poskytl lhůtu pro splnění uložené povinnosti v délce 60 dnů. Z těchto důvodů soud nevyhověl návrhu na předběžnou vykonatelnost. Pokud žalovaný nesplní svou povinnost ve stanovené lhůtě, popř. pokud se do rozsudku se odvolá, nic nebrání žalobci podat řádný návrh na vydání předběžného opatření.

36. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. neboť žalobce byl ve věci zcela úspěšný, a přiznal mu právo na zaplacení soudního poplatku ve výši 3x Kč 2 000, tj. Kč 6 000, odměnu dle ust. § 9 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 ve výši Kč 2 500 za 12 úkonů (příprava a převzetí, sepsání žaloby, podání ze dne 7.2.2018, 23.4.2018, 15.8.2018, 15.10.2018, závěrečný návrh z 23.1.2019, účast na jednání u soudu dne 22.3.2018, 5.6.2018, 17.8.2018, 5.12.2018 a 25.1.2019, náhradu hotových výdajů dle ust. § 13 cit.vyhl. ve výši Kč 300 za 12 úkonů, 21% DPH ve výši Kč 70 56, tj. Kč 40 656. Dále pak náklady za provedené překlady listin, které žalobce předložil k důkazu a to ve výši Kč 13 068 za překlad shrnutí konzultace Evropské komise z anglického jazyka (viz faktura č. 79/2018, doklad o zaplacení dne 22.6.2018, mailová objednávka ze dne 22.4.2018), Kč 20 147 za překlad rozsudků z italského jazyka (faktura č. 2180178, doklad o zaplacení dne 22.1.2018, mailová objednávka ze dne 11.12.2017) a Kč 1 636 za překlad tiskové zprávy Spolkového nejvyššího soudu z jazyka německého (faktura č. 20170167, doklad o zaplacení dne 6.6.2018, mailová objednávka ze dne 23.4.2018), tj. Kč 34 851. Celkem na nákladech řízení tedy soud přiznal Kč 81 507.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí u obecného soudu povinného.

Praha 22. února 2019

JUDr. Alena Červená, v. r.
soudkyně